

10 września 1929 r.

B 65 d 81/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10384.

Kl. 81 c 25.

Zygmunt Szrajber
(Warszawa, Polska)
i Karol Szrajber
(Warszawa, Polska).

Skrzynia blaszana do pakowania towarów, w szczególności butelek.

Zgłoszono 19 kwietnia 1928 r.

Udzielono 30 kwietnia 1929 r.

Wynalazek dotyczy blaszanej skrzyni do pakowania i przewożenia towarów, w szczególności butelek, wypełnionych spirytusem, piwem, winem lub innym jakimkolwiek płynem.

Skrzynie przeznaczone do tego celu są zazwyczaj wykonywane z drzewa posiadają znaczny ciężar, nasiakają wilgocią, wypaczają się, wskutek czego stają się jeszcze bardziej ciężkie i wreszcie po przybyciu w ładunku kolejowym do miejsca przeznaczenia, dzięki swej małej odporności na wilgoć i uszkodzenia zewnętrzne, często po jednorazowym użyciu stają się bezużyteczne.

Aby temu zapobiec, skrzynia według wynalazku jest wykonana z cienkiej bla-

chy żelaznej, stalowej lub cynkowej, jest znacznie lżejsza od drewnianej, — od rdzy i innych czynników zewnętrznych może być pokryta warstwą farby na gorąco, a chociaż jest wykonana z materiału droższego niż drewniana, to nadzwyczajna odporność jej przy transporcie na uszkodzenia mechaniczne przewyższa parokrotnie skrzynię drewnianą i czyni ją bez porównania tańszą, ogniotrwałą i długotrwałą.

Ta znaczna odporność skrzyni blaszanej według wynalazku przeciw uszkodzeniom zewnętrznym w kierunku poziomym osiąga się dzięki wewnętrznym przegrodom poziomym z wyciętymi otworami na butelki, zaś w kierunku pionowym — dzięki pałakom, które, umocowane do poszczegół-

nych przegród, przechodzą ściśle jedne nad drugimi od dna skrzyni, aż do jej nakrywy.

Rysunek uwidocznia przedmiot wykonania wynalazku, tytułem przykładu, przy czym fig. 1 przedstawia w perspektywie otwarty kosz wkładany, fig. 2 — tenże kosz zamknięty, fig. 3 — skrzynię z włożonemi do niej dwoma zamkniętymi koszami fig. 4 — część przekroju podłużnego kosza, niżej widok tej części z góry, fig. 5 — widok z góry części dna kosza, fig. 6 — całkowity przekrój poprzeczny skrzyni.

Skrzynia jest wykonana z blachy z nakładaną pokrywą 1, uwidoczną na rysunku jedynie na fig. 6. Do skrzyni tej wkłada się dwa kosze z butelkami, zbudowane w ten sposób, że dno kosza posiada równoległe wytłoczone ku dołowi głębokie rowki 2, które opierają się o dno skrzyni i odgrywają rolę sprężynującą.

Poza tem dno kosza posiada wycięte gniazda z odgiętymi ku górze trzema krawędziami 3, które podtrzymują butelki od dołu tak, że nie dotykają one dna skrzyni. Do bocznych krawędzi dna kosza umocowana jest galeryjka 4 z drutu lub żelaza płaskiego, biegnąca dookoła na wysokość środka stożka szyjki butelki. Do górnej części tej galeryjki zawieszono są na zawiasach trzy ramki 5, 6, 7, z drutu lub żelaza płaskiego. W ramach tych przymocowane są równoległe druty w ten sposób, że ramka 5, nakrywająca cały kosz przy zamknięciu, swemi drutami 8 wchodzi między rzędy butelek i przyciska je w jednym kierunku zlekka ku dołowi. Pozostałe ramki 6 i 7 przy zamykaniu nakrywają każdą połowę kosza i swemi drutami 9 wchodzi między rzędy butelek, przyciskając je w drugim kierunku zlekka ku dołowi. W zestawieniu zamkniętych wszystkich trzech ramek każda butelka w stożkowej części szyjki przyciśnięta zostaje w czterech punktach ku dołowi i tem samym unieruchomiona we wszystkich kierunkach, przez

co uniemożliwione jest wysunięcie się butelki nabok, jak również dotknięcie i uderzenie jej o drugą butelkę lub ramkę. Jednocześnie warstwy drutów tych, cisnących na szyjki butelek, odgrywają rolę sprężynującą, chroniąc butelki od rozbicia.

Celem uniemożliwienia nadmiernego rozchodzenia się w ramach środków drutów na boki, pochodzącego od ich rozluźnienia lub niezupełnej równości butelek, w środkowej części wpoprzek ramek przewleczone są przez druty kierownice z cienkiej blachy 13, umocowane na krawędziach do ramek 5, 6 i 7.

Na środkowej części galeryjki 4 kosza umocowany jest na stałe pałak 10, zwrócony ku górze i przechodzący pod samą nakrywą skrzyni tak, aby po jej zamknięciu obydwie kosze były tem samym unieruchomione, poza tem nakrywa się nie ugięła i skrzynię można było ustawić jedne na drugich, wchodzić na nie i t. d. Poza tem pałaki 10 służą za uchwyty do łatwiejszego wyjmowania i wkładania koszy do skrzyni. Celem unieruchomienia ramek 6 i 7 po ich zamknięciu, zastosowany jest zwykły kołowrotek 11. Zamknięcie skrzyni dokonywane się w ten sposób, że przez otwory w jej bocznych ściankach i w nakrywie wprowadza się wpoprzek skrzyni pręty zamykające, które przechodzą pod nakrywą przez przymocowaną okrągłą prowadnicę 12.

Opisana powyżej skrzynia zawiera opakowanie butelek na jednym poziomie. Odmiana skrzyni może być uskuteczona w ten sposób, aby butelki stały na kilku poziomach (piętrach), w danym przypadku na dwóch, jak pokazuje fig. 6. Różnica w wykonaniu polega na tem, że wysokość skrzyni musi być wtedy parokrotnie (dwatrzy- i t. d.) większa, a dla każdego piętra umieszczone są po dwie przegrody, podparte i oddzielone od siebie pałakami 10, ściśle przechodzącymi jedne nad drugimi tak, że wytrzymałość skrzyni takiej nie

jest mniejsza od poprzedniej, przyczem pałaki 10 ostatniej górnej przegrody zawsze są odwrócone do góry i przechodzą ściśle pod zamkniętą nakrywą skrzyni. Przy takiej konstrukcji, w razie ciśnienia lub uderzenia zgóry, takowe udzielają się jedynie pałakom i przenoszą się wprost na wzmocnione dno skrzyni, nie uszkadzając butelek. Również etykiety i lakowe pieczęcie lub kapsle butelek nie dotykają niczego, wobec czego nie mogą być uszkodzone wskutek tarcia.

Poza tem dno skrzyni jest zaopatrzone w szereg otworów dla swobodnego wycieku płynu w razie rozbicia butelki, a nakrywa skrzyni i jej boczne ścianki mogą posiadać wytłaczane wzmacniające żebra, uszeregowane w rozmaite desenie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynia blaszana do pakowania towarów, w szczególności butelek, z nakładaną pokrywą, znamienna tem, że wewnątrz niej umieszczone są poziomo wkładane kosze, w dnach których wytłoczone są otwory i odwiniete do góry krawędzie (3) pod dna butelek, włożonych do otworów, przyczem dna koszy posiadają wytłoczone ku dołowi rowki (2), na których opiera się kosz o dno skrzyni, i które spełniają rolę sprężynującą i nie pozwalają butelkom dotykać dna skrzyni.

2. Skrzynia według zastrz. 1, znamienna tem, że każdy wkładany kosz posiada galeryjkę (4), biegnącą wokoło, do której u góry na zawiasach umocowane są na wysokości odpowiadającej środkowi stożka szyjki butelki, ramki-nakrywy (5, 6 i 7), na których naciągnięte są równoległe druty (8 i 9), wchodzące przy zamknięciu ramek pomiędzy rzędy butelek, unieruchamiając i przyciskając je w sposób sprężynujący we wszystkich kierunkach, przyczem dla uniemożliwienia nadmiernego

rozchodzenia się środków drutów na boki, przewleczona jest wpoprzek drutów ramki kierownica (13) z blachy, umocowana na krawędziach do ramek.

3. Skrzynia według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że wkładane do niej kosze posiadają każdy wygięte ku górze dodatkowe pałaki (10), które przechodzą pod nakrywą tak, że po zamknięciu skrzyni kosze są unieruchomione, a wszelkie naprężenia pionowe przenoszą się zapomocą pałaków na dno skrzyni.

4. Skrzynia według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że do jej zamykania służą przety zamykające, które przechodzą przez otwory w bocznych ściankach skrzyni i nakrywy, a pod nakrywą przechodzą przez okrągłą prowadnicę (12), przymocowaną od dołu do nakrywy.

5. Odmiana skrzyni według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że wewnątrz niej oprócz koszy, umieszczonych poziomo, znajdują się również kosze umieszczone pionowo, celem umożliwienia pakowania butelek w kilku warstwach poziomych (piętrach), przyczem zawsze pałaki jednego kosza albo opierają się na dnie drugiego dolnego, albo na dnie skrzyni, a ostatnie górne pałaki przechodzą pod nakrywą tak, że wszelkie naprężenia pionowe na skrzynię przenoszą się zapomocą pałaków na jej dno, nie uszkadzając przytem butelek.

6. Skrzynia według zastrz 1 — 5, znamienna tem, że odgięte ku górze języki (3) dna kosza mają taką wysokość, aby naklejona etykieta włożonej w otwór butelki nie dotykała języczków i wskutek tego nie niszczyła się, a poza tem wysokości poszczególnych przegród koszy (pięter) były takie, aby główki butelek z lakowymi pieczęciami lub kapslami nie dotykały nakrywy skrzyni lub przegrody górnego piętra.

Zygmunt Szrajber.
Karol Szrajber.

